

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 14. února 2023 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Libora Hanuše, Ph.D., a přísedících Moniky Mičkalové a Mileny Trnečkové, Dis.,

takto:

Podle § 314r odstavec 4 trestního řádu **se schvaluje dohoda o vině a trestu** ze dne 14. února 2023 sp. zn. 1 KZV 65/2015, uzavřená mezi státní zástupkyní Krajského státního zastupitelství v Brně JUDr. Zuzanou Zámoravcovou a obžalovaným **E.B.**, nar. XXXXX v XXXXX, XXXXX, státním příslušníkem XXXXX, naposledy bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX, zastoupeným obhájcem Mgr. Miroslavem Krutinou, advokátem se sídlem Vyšehradská 423/27, Praha 2 – Nové Město, **a rozhoduje** tak, že

obžalovaný E.B., nar. XXXXX v XXXXX, XXXXX, státní příslušník XXXXX, naposledy bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

je vinen, že

společně s již pravomocně odsouzeným M.V., narozeným XXXXX, a to rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 10. 12. 2019, sp. zn. 53 T 6/2016, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 2. 2021, sp. zn. 2 To 10/2021, a obžalovaným jménem T.A.R.M.R., narozeným XXXXX, o jehož vině nebylo dosud pravomocně rozsudkem rozhodnuto,

po předchozí vzájemné dohodě opatřit si v přesně nevymezeném rozsahu, řádově v desítkách milionů korun českých, finanční prostředky získané krácením daňové povinnosti v souvislosti s obchody s pohonnými hmotami, provozovanými v řetězci jednotně řízených obchodních společností se sídlem v České republice i jinde, kdy součástí tohoto řetězce byly mimo jiné

obchodní společnosti XXXXX se sídlem XXXXX, XXXXX, a XXXXX (do 28. 2. 2013 XXXXX) XXXXX, pro které pracoval P.P., narozený XXXXX, který měl oprávnění dávat pokyny J.B., narozenému XXXXX, jako osobě neoficiálně pracovními aktivitami spojené s činností společnosti XXXXX, k provedení převodů finančních prostředků, jež byly odběrateli pohonných hmot zasílány na účty takzvaných inkasních společností, a z nichž měla být následně odvedena spotřební daň a daň z přidané hodnoty (DPH),

nejprve v přesně nezjištěné době předcházející dni 17. 7. 2013 zorganizovali únos P.P., který realizovali čtyři dosud neustanovení muži v dopoledních hodinách v garážích obchodního centra XXXXX ve XXXXX, ulice XXXXX, kde jmenovaného proti jeho vůli vtlačili do blíže nezjištěného osobního vozidla a převezli ho do pronajatého rodinného domu v XXXXX, XXXXX, kde mu v přítomnosti většího počtu blíže neustanovených mužů, sdružených v uskupení, označující se White Lions a Hells Angels, E.B. a poté i T.A.R.M.R. tvrdili, že on a skupina osob kolem S.A.Z., narozeného XXXXX, činného v uvedených obchodních společnostech, ukradli M.V., kterého oba označovali jako svého bratra, spoustu peněz, poukazovali na své znalosti o něm a jeho rodině s tím, že pokud bude spolupracovat, nic se jemu a jeho rodině nestane, přičemž T.A.R.M.R. manipuloval s krátkou střelnou zbraní, kterou opakovaně nabíjel a vybíjel, a přítomní muži manipulovali s noži, a poté, kdy se do domu dostavil i M.V., po P.P. požadovali, aby vymyslel způsob, jak jim dát peníze s tím, že potřebují alespoň 5 milionů Kč týdně, což jim P.P. z obavy o život svůj a své rodiny přislíbil; teprve poté ho obžalovaní v pozdních večerních hodinách téhož dne nechali odvézt čtyřčlennou posádkou vozidla tovární značky BMW X5 stříbrné barvy zpět do XXXXX ke garážím na ulici XXXXX, a dovolili mu, pod dohledem jimi k tomu určených motorizovaných mužů, vrátit se do jím užívaného bytu;

následně dne 18. 7. 2013, v kavárně na náměstí v XXXXX, M.V. a E.B. sdělili P.P. číslo účtu XXXXX/XXXXX (vedený jako eurový účet u Československé obchodní banky, a.s., Michalská 18, Bratislava, Slovenská republika (nadále ČSOB Bratislava), patřící společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, na který měl zaslat jako první platbu částku 5.000.000 Kč, přičemž další účet číslo XXXXX/XXXXX (vedený jako korunový účet u téže banky, patřící společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX) M.V. sdělil P.P. v následujících dnech telefonicky, vždy poté, kdy M.V. využití těchto účtů pro uvedený záměr na jeho žádost zprostředkoval M.V., narozený XXXXX;

P.P., za stálého bezprostředního dohledu mužů z uskupení White Lions, organizovaného odsouzeným V. a obžalovanými B. a R. během následujícího období, v němž ho M.V. opakovaně kontaktoval a při osobních setkáních na více místech v České republice, vždy v přítomnosti mužů s nápisy na vestách White Lions a Hells Angels po něm společně s T.A.R.M.R. požadoval zaslání co největšího objemu finančních prostředků, z obavy o svůj život a život své rodiny, podle příkazu obžalovaných postupně zadával telefonicky kryptovaným mobilním telefonem J.B., aby prováděl prostřednictvím internetového bankovníctví převody finančních prostředků z účtů inkasních společností XXXXX, identifikační číslo: XXXXX, se sídlem XXXXX, a XXXXX, identifikační číslo: XXXXX, se sídlem XXXXX, fungujících jako inkasní společnosti pro společnost XXXXX., a to na shora uvedené účty, kam podle pokynů P.P. J.B. ke škodě společnosti XXXXX a XXXXX, potažmo XXXXX odeslal v době od 22. 7. 2013 do 30. 8. 2013 celkem 41.727.000 Kč, a to

1)

- dne 22. 7. 2013 z korunového účtu číslo XXXXX/XXXXX u ČSOB Bratislava společnosti XXXXX částku 2.615.000 Kč na eurový účet číslo XXXXX/XXXXX u téže banky společnosti XXXXX,

- dne 29. 7. 2013 z korunového účtu číslo XXXXX/XXXXX u ČSOB Bratislava společnosti XXXXX, částku 2.612.000 Kč na eurový účet číslo XXXXX/XXXXX u téže banky společnosti XXXXX,

z něhož L.S., narozená XXXXX, která měla dispoziční oprávnění k tomuto účtu společnosti XXXXX, na základě předchozí dohody s M.V. vybrala ve dnech 22. 7. 2013, 29. 7. 2013 a 30. 7. 2013 hotovost ve výši celkem 150.000 Euro, a tu postupně předávala M.V., který pak v časové návaznosti v XXXXX peníze postupně odevzdával buď přímo M.V., nebo na základě jeho požadavku T.A.R.M.R. a E.B.,

2)

- ve dnech 2. 8. 2013 až 9. 8. 2013 z korunového účtu číslo XXXXX/XXXXX u ČSOB Bratislava společnosti XXXXX, na korunový účet číslo XXXXX/XXXXX u téže banky společnosti XXXXX v pěti platbách celkem částku 7.500.000 Kč,
- ve dnech 15. 8. 2013 až 30. 8. 2013 z korunového účtu číslo XXXXX/XXXXX u ČSOB Bratislava společnosti XXXXX, na korunový účet číslo XXXXX/XXXXX u téže banky společnosti XXXXX v sedmi platbách celkem částka 29.000.000 Kč,

z něhož A.K., narozený XXXXX, jednatel společnosti XXXXX, na základě předchozí dohody s M.V. vybral dne 2. 8. 2013 částku ve výši 1.052.840 Kč, přičemž další částky v českých korunách nejprve postupně přeposlal na eurový účet této společnosti XXXXX číslo XXXXX/XXXXX u ČSOB Bratislava, kdy celková částka činila 1.368.177,51 Euro, z níž postupně, naposledy 5. 9. 2013, vybral částku ve výši 1.367.100 Euro, a vybranou hotovost postupně předával M.V., který pak v časové návaznosti v XXXXX peníze postupně odevzdával M.V., nebo na základě jeho požadavku T.A.R.M.R. a E.B.,

tedy

jiného násilím a pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal, takový čin spáchal jako člen organizované skupiny a se zbrání a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu, a to úmyslným společným jednáním více osob,

čímž spáchal

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 175 odstavec 3 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání

5 (pěti) roků.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá trest vyhoštění ve výměře**

10 (deseti) roků.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je **obžalovaný povinen nahradit poškozenému P.P., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, nemajetkovou újmu ve výši 50 000 Kč a poškozené M. P., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, nemajetkovou újmu ve výši 50 000 Kč.**

Podle 229 odst. 1 trestního řádu **se poškozený P.P., nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, odkazuje s nárokem na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních a podle § 229 odst. 2 trestního řádu se odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění:

- Podle § 129 odstavec 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění obledně viny a trestu, resp. odůvodnění týkající se schválení dohody o vině a trestu, protože se státní zástupce a obžalovaný po vyhlášení rozsudku vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.*
- Jinak je tomu ve vztahu k uplatněným nárokům poškozených na náhradu škody a nemajetkové újmy, kteří se s těmito nároky řádně připojili k trestnímu řízení.
- Poškozený P.P. požadoval na náhradě nemajetkové újmy a účelně vynaložených nákladů souvisejících s léčením částku ve výši 100 000 Kč a dále pak náhradu majetkové škody ve výši 1 000 000 Kč, jež měla spočívat v ušlém zisku, jehož by dle svého tvrzení dosáhl z titulu pronájmu motorových vozidel v jeho výlučném vlastnictví, které v důsledku stíhaného jednání obžalovaných nemohly být nájemcem užívány. Poškozená M.P. potom žádala na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 50 000 Kč, a to za způsobené duševní útrapy.
- Soud shledal důvodným nárok k náhradě nemajetkové újmy, a to v rozsahu duševních útrap způsobených poškozeným ve výroku popsáním skutkem, takto (mimo jiné) i v důsledku jednání obžalovaného E. B..
- V této souvislosti sluší se předně poukázat na to, že dle čl. 1 Listiny základních práv a svobod jsou lidé svobodní a rovni v důstojnosti i v právech, přičemž čl. 10 odst. 1 je zaručeno právo každého na zachování jeho lidské důstojnosti a čl. 14 odst. 1 potom jeho svoboda pohybu a pobytu.
- Ustanovením § 3 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, je garantována ochrana důstojnosti a svobody člověka i jeho přirozeného práva brát se o vlastní štěstí a štěstí jeho rodiny nebo lidí jemu blízkých takovým způsobem, jenž nepůsobí bezdůvodně újmu druhým.
- Ve smyslu ustanovení § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochranu požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a soukromí. Dle § 2956 občanského zákoníku vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; v tom rámci jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené *duševní útrapy*. Je zřejmé, že pojem duševní útrapy je třeba vykládat i pod aspektem smyslu a účelu trestního řízení, spočívajícího v reálné a účinné ochraně poškozených (byť i zpětně satisfakční, není-li již stěžejní preventivní nebo včasná ochrana možná). Je přitom zjevné, že zásah do označených práv poškozených P.P. a M.P. byl současně jednáním obžalovaného ve svém souhrnu natolik intenzivní, že nepostačuje toliko morální zadostiučinění nevyjádřené v penězích (§ 2951 odst. 2 občanského zákoníku).
- Dosah obsahu citovaných ustanovení se v konkrétních poměrech posuzované věci promítá tak, že k ústavně nepřijatelnému zásahu do přirozených práv poškozených manželů P. a M.P. došlo

především tím, že dne 17. 7. 2013 byl poškozený P.P. unesen z XXXXX do XXXXX a posléze od 18. 7. 2013 až do konce srpna 2013 byli oba poškození pod stálým a bezprostředním dohledem motorkářů z uskupení White Lions, kteří byli v tomto svém jednání instruováni a organizováni obžalovaným E. B. spolu s (dosud za toto jednání pravomocně neodsouzeným) spoluobžalovaným T.A.R.M.R. a (dnes již za toto jednání pravomocně odsouzeným) M.V.. Intenzita tohoto zásahu do naznačených přirozených práv člověka je u poškozeného P.P. dána zejména tou skutečností, že byl přímo obětí únosu z XXXXX do XXXXX organizovaného jmenovanými obžalovanými, v rámci čehož byl násilně naložen do auta, v němž ho únoscí převezli do domu v XXXXX, kde mu bylo (i za užití násilí) vyhrožováno ublížením na zdraví, a to nejen jemu samotnému, ale pro případ, že se nepodrobí požadavkům únosců k výplatě příslušných finančních částek, i jeho manželce M.P..

9. Poškozená M.P. byla v době tohoto únosu svého manžela těhotná a následně předčasně porodila, přičemž se lze důvodně domnívat, že se tak stalo právě i v důsledku stresové situace, které byla bezohledným, setrvalým a intenzivním jednáním organizovaným též obžalovaným E. B. po únosu vystavena, když od 18. 7. 2013 do 24. 8. 2013 byli v její bezprostřední blízkosti přítomni (a zmíněné výhrůžky svou přítomností umocňující) muži z řad motorkářů a ona s manželem v této souvislosti byla nucena často měnit místo pobytu (srov. v této souvislosti i poukaz na okolnosti zvláštního zřetele hodné obsažený v § 2957 občanského zákoníku).
10. V důsledku tohoto zásahu do ústavně zaručených práv poškozených P.P. a M.P. uložil soud obžalovanému E.B. povinnost nahradit poškozeným způsobenou nemajetkovou újmu, a to každému z nich ve výši 50 000 Kč.
11. Poškozeného P.P. potom odkázal podle § 229 odst. 2 tr. řádu se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních; potud nutno poznamenat, že při vyčíslení tohoto požadavku částkou „v minimální výši 100 000 Kč“ poškozený co do jeho odůvodnění uplatňoval i tvrzené (a soudu nedoložené) účelně vynaložené náklady související s léčením, které jsou ve smyslu § 2960 občanského zákoníku škodou.
12. Stejně tak soud poškozeného odkázal podle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních i s uplatněným nárokem na náhradu škody, a to v důsledku toho, že tento nárok v mezích svého tvrzení o ušlém zisku poškozený jakkoli důkazně (ani v nezbytném minimálním rozsahu) nepodložil, pročež nebylo možno tento nárok poškozenému přiznat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, může poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení, ledaže v dohodě o vině a trestu souhlasil s rozsahem a způsobem náhrady škody nebo nemajetkové újmy nebo vydáním bezdůvodného obohacení a tato dohoda byla soudem schválena v podobě, s níž souhlasil.

Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Brno, 14. února 2023

JUDr. Libor Hanuš, Ph.D. v. r.
předseda senátu